

พาดู - หมายเลขสิบเก้า

ผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย: อันติโอคัส คอนสแตนติน และประธานาธิบดีคนสุดท้าย

Jeff Pippenger

2026-03-01

คุณแจสำคัญในการแบ่งแยกข้อพระคัมภีร์ดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ข้อสิบถึงข้อสิบหกอย่างถูกต้องนั้นพบได้ในหลักการประยุกต์เชิงพยากรณ์พื้นฐานซึ่งได้ถูกนำมาใช้เมื่อกว่าสามสิบปีก่อน ในปี 1996 เมื่อวารสาร The Time of the End ได้รับการตีพิมพ์ สามสิบปีต่อมา องค์พระผู้เป็นเจ้าของได้ทรงเปิดเผยว่าข่าวสารเชิงพยากรณ์อีกประการหนึ่งจะต้องถูกทำให้เป็นแบบแผนอย่างเป็นทางการดังเช่นที่ข่าวสารของพวกมิลเลอไรต์ได้ถูกทำให้เป็นแบบแผนอย่างเป็นทางการในปี 1831 ในประวัติศาสตร์โอเมกาของช่วงเวลาสามสิบปีนี้ข่าวสารที่จะต้องถูกทำให้เป็นแบบแผนนั้นถูกนำเสนอว่าเป็นการแก้ไขข่าวสารก่อนหน้าว่าด้วยอิสลามดังที่มีตัวแทนโดย Josiah Litch และยังเป็นข่าวสารเรื่องประตูที่ปิดแล้วซึ่งได้รับการแก้ไข ดังที่มีตัวแทนโดย Samuel Snow ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ข่าวสารเรื่องอิสลามซึ่งประกอบด้วยคำเตือนเกี่ยวกับการปิดประตูแห่งพระคุณอย่างค่อยเป็นค่อยไปขณะที่พระคริสต์ทรงกระทำพระราชกิจแห่งการพิพากษาของพระองค์ให้เสร็จสิ้น จะถูกประกาศออกไปข่าวสารนั้นมีลักษณะสองด้าน โดยมีทั้งแนวภายในและแนวภายนอก ซึ่งในทางกลับกันเป็นตัวแทนของสองชั้นแรกในกระบวนการทดสอบสามชั้นที่เกิดขึ้นเสมอเมื่อคำพยากรณ์หนึ่งได้รับการเปิดผนึกดังเช่นการสำแดงของพระเยซูคริสต์เมื่อวันที่ December 31, 2023.

นิตยสาร The Time of the End บรรจภาพรวมพื้นฐานของอนาคตสำหรับอเมริกา ดังที่แสดงไว้ในหกข้อสุดท้ายของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด ซึ่งได้ถูกเปิดผนึกในวาระแห่งอาสนาเมื่อปี 1989 นิตยสารฉบับนี้ปรากฏอยู่ในบันทึกสาธารณะมาเป็นเวลาสามสิบปี และไม่มีผู้ใดมองเห็นว่าประเด็นหลักประการหนึ่งของนิตยสารคือการต่อสู้ทางศาสนาระหว่างลัทธิคอมมิวนิสต์กับคริสตจักรทั้งหลายภายใต้อิทธิพลของคาทอลิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยูเครน การสงครามทางศาสนานี้มาจากช่วงเวลาแห่งปี 1989 อธิบายบริบทของความล่มสลายทางศาสนาของปูติน ดังที่เป็นภาพแทนโดยปโตเลมีและอัสซียาห์ในการกบฏที่ทั้งสองได้สำแดง ณ พระวิหารในกรุงเยรูซาเล็ม พระวิหารในกรุงเยรูซาเล็มนั้นเป็นพระวิหารของอัสซียาห์ มิใช่พระวิหารของปโตเลมี ทั้งปูตินและเซเลนสกีต่างลบล้างพระวิหารเดียวกันนั้นด้วยสองวิธีที่แตกต่างกัน คนหนึ่งในฐานะชาวอียิปต์และอีกคนหนึ่งในฐานะชาวยิว

คริสตจักรที่กำลังต่อสู้กับกษัตริย์แห่งทิศใต้ในปี 1989 คือคริสตจักรคาทอลิก แล้วเหตุใดจะไม่เป็นเช่นนั้นเล่า? ลัทธิอเทวนิยมของฝรั่งเศสได้ทำให้กษัตริย์แห่งทิศเหนือได้รับบาดเจ็บถึงตายในปี 1798 ดังนั้นเหตุใดสันตะปาปาจึงจะไม่ตอบโต้การข่มเหงคริสตจักรคาทอลิกอย่างยืดเยื้อยาวนานของลัทธิอเทวนิยม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยูเครน? ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือคำพยานอันชัดเจนนี้เกี่ยวกับยูเครนมาจากสิ่งพิมพ์ฉบับหนึ่งในปี 1996 ซึ่งอ้างถึงบรรดานักประวัติศาสตร์ฝ่ายฆราวาสเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของปี 1989 บัดนี้เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของได้ทรงเปิดเผยประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสิบสิบ พระองค์ได้ทรงชี้ไปยังการต่อสู้ระหว่างคริสตจักรออร์ทอดอกซ์สองฝ่ายเพื่อจัดให้มีบริบทเชิงพยากรณ์และเชิงประวัติศาสตร์ของยุทธการราฟาอาและผลสืบเนื่องของมัน และพระองค์ก็ได้ทรงบรรจุข้อสังเกตที่จำเป็นไว้แล้วในนิตยสาร The Time of the End ซึ่งได้รับการตีพิมพ์เมื่อสามสิบปีก่อน

การล่มสลายของนโปเลียนสอดคล้องกับการล่มสลายอย่างต่อเนื่องของเลนิน สตาลิน และระบบของสหภาพโซเวียต เมื่ออาณาจักรฝ่ายใต้ในคำพยากรณ์ได้ย้ายราชธานีของตนไปยังรัสเซีย ก็ได้เกิดการปฏิวัติใหญ่สองครั้งในปี 1917 ครั้งแรกคือสิ่งที่เรียกกันว่า การปฏิวัติรัสเซีย เมื่อซาร์ถูกโค่นล้ม และจากนั้นในปีเดียวกันก็เกิดการปฏิวัติบอลเชวิคตามมา ซึ่งนำไปสู่สงครามกลางเมืองตั้งแต่ปี 1917 จนถึงปี 1922 ในปี 1922 สหภาพโซเวียตได้ถูกสถาปนาขึ้น

จุดเริ่มต้นของรัสเซียในฐานะกษัตริย์ฝ่ายใต้ฝ่ายจิตวิญญาณเป็นภาพแทนของการปฏิวัติสองขั้นตอนซึ่งนำไปสู่ สงครามกลางเมือง แล้วจึงไปสู่การก่อตัวขึ้นของสมาพันธ์รัฐแห่งประเทศไทยต่าง ๆ การล่มสลายของสหภาพโซเวียตก็เกิดขึ้นเป็นสองขั้นตอนเช่นกัน โดยเริ่มต้นจากการทลายกำแพงเบอร์ลินเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน ค.ศ. 1989 ซึ่งต่อมาได้นำไปสู่การยุบสลายของสหภาพโซเวียตเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 1991 ในฐานะผู้ปกครองคนสุดท้ายของรัสเซีย คือกษัตริย์ฝ่ายใต้ วลาดีมีร์ ปูติน ถูกทำให้เห็นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าโดยผู้ปกครองรัสเซียคนแรก—วลาดีมีร์ เลนิน.

Vladimir หมายถึง “ผู้นำผู้ยิ่งใหญ่” และ Putin หมายถึง “หนทาง” Lenin หมายถึง “แม่น้ำสายใหญ่” แต่ Vladimir Lenin ได้เลือกใช้นาม Lenin เพื่อปกปิดชื่อจริงของตน ซึ่งคือ Vladimir Ilyich Ulyanov Ilyich หมายถึง “บุตรของเอลียาห์” และ Ulyanov หมายถึง “บุตรหนุ่มแห่งเอลียาห์”

ผู้นำรัสเซียผู้ยิ่งใหญ่บนเส้นทางนั้น ในประวัติศาสตร์ที่เป็นภาพแทนโดยยุทธการราฟัวในปี 217 ก่อนคริสตกาล ถูกทำให้เป็นแบบโดยผู้นำคนแรกของรัสเซีย ผู้ซึ่งในฐานะวลาดีมีร์ เลนิน เป็นผู้นำยิ่งใหญ่แห่งแม่น้ำอันทรพลง แต่ได้ซ่อนนามของตนไว้ นามเป็นสัญลักษณ์ของลักษณะนิสัย และการที่วลาดีมีร์ซ่อนนามทั้งสองของตนไว้ เป็นภาพแทนของลักษณะนิสัยที่เลือกแม่น้ำใหญ่แห่งแนวคิดทางการเมือง เหนือลักษณะนิสัยที่เอลียาห์เป็นภาพแทน ซึ่งหมายความว่า “พระเจ้าคือพระเยโฮวาห์” รากเหง้าของลัทธิเทวนิยมคือการปฏิเสธพระเจ้า และลัทธิเทวนิยมเป็นลักษณะเด่นประการสำคัญของกษัตริย์ฝ่ายใต้ นามที่สองและที่สามซึ่งเลนินได้รับ ได้เน้นถึงเอลียาห์และบุตรชายของเขา และวาระสุดท้ายของรัสเซียในฐานะกษัตริย์ฝ่ายใต้ เป็นภาพแทนโดยปโตเลมีที่ 4 ผู้มีชัยในยุทธการราฟัว แต่เมื่ออันติโอคส์กลับมาในปี 200 ก่อนคริสตกาล ณ ยุทธการพาเนียม เวลานั้นบุตรชายวัยห้าขวบของปโตเลมีกำลังครอบครองราชย์อยู่ นามเดิมทั้งสองของเลนินซึ่งถึงเอลียาห์และบุตรชายของเขา และสอดคล้องกับปโตเลมีและบุตรชายของเขา เอลียาห์และข่าวสารถึงบุตรทั้งหลายของเขาปรากฏขึ้นในวาระสุดท้าย ก่อน “วันอันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวของพระยาห์เวห์” ซึ่งเป็นที่ตั้งของยุทธการราฟัวและพาเนียมด้วยเช่นกัน

ดูเถิด

เราจะส่งเอลียาห์ผู้พยากรณ์มายังพวกเจ้าก่อนที่วันอันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวแห่งพระยาห์เวห์จะมาถึง และท่านจะหวั่นใจของบิดาทั้งหลายให้คืนดีกับบุตรทั้งหลาย และหวั่นใจของบุตรทั้งหลายให้คืนดีกับบิดาทั้งหลาย เกือบว่าเราจะมาและตีแผ่นดินโลกด้วยคำสาปแช่ง มาลาคีย์ 4:5, 6

พยานหลักฐานของอูสซียาห์และปโตเลมีสอดคล้องกันในข้อสิบเอ็ดของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด และอูสซียาห์มีชีวิตอยู่ต่อไปอีกสิบเอ็ดปีหลังจากการกบฏและโรคเรื้อนของท่าน ขณะที่ปโตเลมีครอบครองราชย์รวมทั้งสิ้นสิบเจ็ดปี ซึ่งเป็นจำนวนปีเดียวกันกับช่วงเวลาระหว่างศึกในข้อสิบเอ็ดกับข้อสิบห้า คำพยากรณ์ 250 ปีซึ่งเริ่มต้นในปี 457 ก่อนคริสตกาล สิ้นสุดลงในปี 207 ก่อนคริสตกาล ณ กึ่งกลางระหว่างศึกทั้งสองนั้น

คือสิบปีหลังจากราฟาเอล และเจ็ดปีก่อนปานิอุม รัชกาลของปโตเลมีที่ 4 เริ่มต้นในปี 221 ก่อนคริสตกาล และพระองค์สิ้นพระชนม์ในปี 204 ก่อนคริสตกาล ดังนั้น สิบเจ็ดปีของปโตเลมีจึงมีไขเส้นเวลาเดียวกันกับสิบเจ็ดปีจากราฟาเอลถึงปานิอุม อีกทั้งก็มีไขสิบเจ็ดปีเดียวกันที่เป็นภาพแทนโดยบทสรุปของคำพยากรณ์ 250 ปีซึ่งเริ่มต้นด้วยเนโรในปี 64 และสิ้นสุดในปี 313 จากปี 313 ถึงกฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรกในปี 321 เป็นเวลาแปดปี และอีกเก้าปีต่อมา ในปี 330 คอนสแตนตินได้แบ่งอาณาจักรออกเป็นตะวันออกและตะวันตก

ในอนาคตอันใกล้ยิ่ง ปูตินและรัสเซียจะเอาชนยูเครน และรอยเท้าของปโตเลมีและอัสซีเรียจะเริ่มซำรอยในประวัติศาสตร์ซึ่งข้อสิบสองเป็นตัวแทนอวยพยานพระคัมภีร์ทั้งสองวางวิกฤตสุดท้ายของปูตินไว้ในวิกฤตระหว่างคริสต์จักรกับรัฐ การกบฏของพวกเขาได้สำแดงออกที่พระวิหารในกรุงเยรูซาเล็ม ด้วยเหตุนี้จึงชี้ให้เห็นว่าพระวิหารและศาสนาของอัสซีเรียเป็นจุดอ้างอิงเชิงพยากรณ์

เซเลนสกี ซึ่งมีความหมายว่า "สีเซีย" เป็นหุ่นเชิดของบรรดาข้าราชการโลกาภิวัตน์แห่งสหภาพยุโรปและองค์การสหประชาชาติ ซึ่งวาระโลกาภิวัตน์ของพวกเขาถูกเป็นตัวแทนอย่างเหมาะสมโดยขบวนการการเมืองสีเซียที่บูชาพระแม่มารีย์ เป็นการสมควรแล้วที่เซเลนสกีเคยเป็นนักแสดง เพราะเห็นได้ชัดว่าเขาเป็นตัวแทนของอำนาจอื่น ๆ และชื่อของเขาที่มีความหมายว่า "สีเซีย" ก็ชี้บ่งถึงปรัชญาทางการเมืองที่ชี้นำการเคลื่อนไหวของเขาบนกระดานหมากรุกแห่งประวัติศาสตร์มนุษย การรุกรานมุ่งกำลังอยู่ตรงหัวมุมสำหรับเซเลนสกี

ในประวัติศาสตร์สุดท้ายนี้ การกบฏของอัสซีเรียและปโตเลมีจะถูกแสดงซ้ำอีกครั้ง แต่ปโตเลมี (ปูติน) ได้ตายไปสี่ปีก่อนยุทธการที่พาเนียม และผู้ปกครององค์สุดท้ายของกษัตริย์แห่งทิศใต้ถูกเป็นภาพแทนโดยเด็กอายุห้าขวบคนหนึ่งซึ่งกำลังถูกควบคุมโดยคณะผู้สำเร็จราชการที่ฉ้อฉลและไร้ความสามารถต่อเนื่องกันเป็นลำดับ

ปโตเลมีที่ 5 มีพระชนมายุเพียงประมาณ 5-6 พรรษาเท่านั้นเมื่อพระองค์เสด็จขึ้นครองราชย์ในปี 204 ก่อนคริสตกาล (ภายหลังการสิ้นพระชนม์อย่างลึกลับของพระราชบิดา) และราชอาณาจักรปโตเลมีตกอยู่ในภาวะอัมพาตด้วยการสำเร็จราชการแทนพระองค์ที่ไร้ความสามารถหรือฉ้อฉลต่อเนื่องกันตลอดรัชสมัยของพระองค์ การสำเร็จราชการชุดแรกอยู่ในช่วงปี 204-202 ก่อนคริสตกาล ภายหลังการสิ้นพระชนม์ของปโตเลมีที่ 4 ถูกปกปิดไว้และพระราชมารดาของพระองค์คืออาร์ซิโนเอที่ 3 ถูกปลงพระชนม์ โขซิบิวส ผู้เป็นขุนนางคนโปรดในราชสำนักและเป็นเสนาบดีผู้รับใช้ปโตเลมีที่ 4 มาเป็นเวลานาน กบอกาโธคลีส พี่ชายของอกาโธคลีอา ผู้เป็นสนมเอกของปโตเลมีที่ 4 ได้ประกาศตนเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พวกเขาปลอมพินัยกรรม หรือไม่ก็นำพินัยกรรมฉบับหนึ่งมาแสดง โดยให้ตนเองเป็นผู้ปกครองดูแลพระองค์ ให้นำกษัตริย์พระเยาว์ไปอยู่ในความดูแลของอกาโธคลีอาและครอบครัวของนาง และกวาดล้างผู้ที่อาจเป็นคู่แข่ง โขซิบิวสเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารในระยะแรกเป็นส่วนใหญ่

ความเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นราวปี 202 ก่อนคริสตกาล เมื่ออกาโธคลีสขึ้นเป็นผู้สำเร็จราชการที่มีอำนาจสูงสุด แต่เป็นที่ชิงชังอย่างกว้างขวางเนื่องด้วยความเสเพลและการบริหารที่ผิดพลาด การลุกฮือของประชาชนในอเล็กซานเดรียนำไปสู่การรวมประชาทัณฑ์เขาอย่างทารุณโดยฝูงชน โดยมีกษัตริย์ผู้ทรงพระเยาว์ทรงให้ความเห็นชอบแต่ในนามเท่านั้น ผู้สำเร็จราชการที่ตามมาคือทอเลโปลีมัส ผู้ว่าการเมืองเพลูเซียม และต่อมาคืออริสโตมีนีส ครั้นถึงเวลายุทธการที่พาเนียมในปี 200 ก่อนคริสตกาล ราชอาณาจักรอยู่ภายใต้ลำดับการผลัดเปลี่ยนกันของผู้สำเร็จราชการและที่ปรึกษาแห่งราชสำนักเช่นนี้.

ในการรบที่พาเนียม กำลังทัพฝ่ายปโตเลมีในสนามรบนั้นมิได้อยู่ภายใต้การนำของปโตเลมีที่ 5 เอง หากแต่อยู่ภายใต้การบัญชาการของแม่ทัพสโคปัสแห่งเอโทเลีย ผู้เป็นแม่ทัพรับจ้างซึ่งได้รับการแต่งตั้งภายใต้คณะผู้สำเร็จราชการ กษัตริย์หนุ่มมิได้ทรงมีอำนาจควบคุมที่แท้จริง—การตัดสินใจทั้งหลาย ยุทธศาสตร์ทางทหาร และความอ่อนแอโดยรวมของราชอาณาจักร ล้วนเกิดจากความเป็นอัมพาตของคณะผู้สำเร็จราชการ การกบฏภายใน (เช่น การลุกฮือของชาวอีลิปต์พื้นเมือง) และเล่ห์กลในราชสำนัก ความไร้เสถียรภาพนี้เปิดโอกาสให้อันติโอคัสที่ 3 มหาราชทรงมีชัยชนะอย่างเด็ดขาดเหนือสโคปัสที่พาเนียม และทรงยึดครองโคเอเล-ซีเรีย รวมทั้งแคว้นยูเดีย ออกจากอำนาจควบคุมของฝ่ายปโตเลมีได้เป็นการถาวร

บรรดานักประวัติศาสตร์อภิปรายถึงความเป็นไปได้ที่การสิ้นพระชนม์ของปโตเลมีที่ 4 เกิดจากการวางยาพิษ ซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งของการคาดคะเนทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับวลาดิมีร์ เลนิน, โจเซฟ สตาลิน ตลอดจนราชาธิปไตยแห่งทิศใต้ คือคลีโอพัตรา ด้วย ปูตินมีชัยในสงครามยูเครน แต่แล้วความพินาศของเขาก็เริ่มต้นขึ้นพร้อมกับความปรารถนาของเขาที่จะสถาปนาความสัมพันธ์เชิงควบคุมที่สหภาพโซเวียตเคยมีต่อคริสตจักร ยูเครนขึ้นอีกครั้ง ซึ่งเมื่อความสัมพันธ์นั้นถูกขจัดออกไปในปี 1989 ก็เป็นสัญลักษณ์แห่งชัยชนะของกษัตริย์แห่งทิศเหนือเหนือกษัตริย์แห่งทิศใต้.

ยูเครนเป็นแหล่งกำเนิดของคริสตศาสนานิกายออร์ทอดอกซ์แห่งสลาวิกตะวันออก การรับบัพติศมาของวลาดิมีร์มหาราชเกิดขึ้นในปี 988 ณ กรุงเคียฟ ต่อมาเมื่อคอนสแตนดีโนเปิลล่มสลาย มอสโกได้อ้างฐานันดร “โรมที่สาม” โดยวางตนเป็นทายาทโดยชอบธรรมและผู้พิทักษ์ฝ่ายวิญญาณของดินแดนรัสเซียทั้งปวง รวมทั้งยูเครนในฐานะ “เขตอำนาจตามกฎหมายพระศาสนจักร” ของตน

สังฆมณฑลมอสโกได้มองยูเครนมาโดยตลอดว่าไม่อาจแยกออกจากรัสเซียได้ในทางจิตวิญญาณ ภายใต้คำขวัญว่า “ชนชาติเดียว ความเชื่อเดียว” ซึ่งเป็นวลีที่ปูตินเองได้ใช้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ยูเครน โดยเฉพาะนับตั้งแต่ปี 2014/2022 เป็นต้นมา มองการกำกับดูแลของมอสโกมากขึ้นทุกทีว่าเป็นการครอบงำแบบอาณานิคมและจักรวรรดินิยม มากกว่าจะเป็นความเป็นมารดาทางจิตวิญญาณที่แท้จริง ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2026 มีโครงสร้างออร์ทอดอกซ์ที่แข่งขันกันอยู่สองฝ่าย ฝ่ายหนึ่งคือคริสตจักรออร์ทอดอกซ์แห่งยูเครน ซึ่งนับตั้งแต่ปี 2019 ได้เป็นอิสระภายใต้สมเด็จพระสังฆราชบาร์โธโลมิวแห่งคอนสแตนดีโนเปิล ในกรุงเคียฟ คริสตจักรออร์ทอดอกซ์แห่งยูเครนได้รับการถือว่าเป็นคริสตจักรแห่งชาติที่แท้จริง

ผู้อ่านพึงระวัง: คริสตจักรออร์ทอดอกซ์แห่งยูเครนเป็นคณะคริสตจักรกับคริสตจักรออร์ทอดอกซ์ยูเครน คริสตจักรออร์ทอดอกซ์ยูเครนมีความเชื่อมโยงกับคริสตจักรออร์ทอดอกซ์ของรัสเซีย และด้วยเหตุนี้ เซเลนสกีจึงได้โจมตีคริสตจักรนั้น วาดิกันคัดค้านการโจมตีของเซเลนสกีซึ่งได้เริ่มดำเนินอยู่แล้ว แต่การกบฏของปูตินในข้อลิสสองเกิดขึ้นภายหลังชัยชนะของเขาที่ราฟิอา และยังเป็นเหตุการณ์ในอนาคต

คริสตจักรออร์ทอดอกซ์แห่งยูเครนมีความผูกพันทางประวัติศาสตร์กับองค์กรฝ่ายมอสโก ภายหลังการรุกรานในปี 2022

คริสตจักรออร์ทอดอกซ์แห่งยูเครนได้ประกาศเอกราชโดยสมบูรณ์ในเดือนพฤษภาคม 2022 แต่การสอบสวนของรัฐยูเครน (DESS) ได้โต้แย้งซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า

คริสตจักรดังกล่าวยังคงมีความสังกัดกับมอสโกทั้งในทางกฎหมายพระศาสนจักรและทางกฎหมายของรัฐ ยูเครนได้ผ่านกฎหมายในเดือนสิงหาคม 2024 (ซึ่งเซเลนสกีลงนาม) ห้ามองค์กรศาสนาใด ๆ ที่มีความผูกพันกับคริสตจักรออร์ทอดอกซ์รัสเซีย (ซึ่งเป็น “รัฐผู้รุกราน”)

คริสตจักรออร์ทอดอกซ์แห่งยูเครนได้รับคำสั่งให้ตัดขาดความสัมพันธ์ดังกล่าวโดยสิ้นเชิง

มีฉะนั้นจะต้องเผชิญกับการยุบมหานครเคียฟของตนตามคำสั่งศาล จนถึงช่วงปลายปี 2025 และต้นปี 2026
ยังคงมีการบุกคั่นอย่างต่อเนื่อง การโอนย้ายวัดไปสังกัดคริสตจักรออร์ทอดอกซ์แห่งยูเครน (มากกว่า 1,300
แห่งนับตั้งแต่ปี 2022) คดีความในศาล และคำเตือนจากผู้เชี่ยวชาญแห่งสหประชาชาติเกี่ยวกับข้อกังวลด้านเส
รีภาพทางศาสนาที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักรออร์ทอดอกซ์แห่งยูเครน

วาทีกันได้คัดค้านอย่างเปิดเผยต่อการยุบเลิกคริสตจักรออร์ทอดอกซ์ยูเครนโดยการบังคับในทุกรูปแบบ
รัสเซียและปูดินนำเสนอเรื่องนี้ว่าเป็นการกดขี่ข่มเหงต่อออร์ทอดอกซ์ตามจารีตอย่างโจ่งแจ้ง
และได้กำหนดให้การคุ้มครอง "คริสตจักรออร์ทอดอกซ์รัสเซีย"
เป็นข้อเรียกร้องอย่างชัดเจนในการเจรจาสันติภาพใด ๆ โฆษณาชวนเชื่อของรัสเซียเชื่อมโยงคริสตจักรออร์ท
อดอกซ์ยูเครนและการโจมตีของรัฐยูเครนต่อคริสตจักรนั้นอย่างสม่ำเสมอว่าเป็น "ลัทธินาซี"
และเป็นส่วนหนึ่งของข้ออ้างเรื่อง "การขจัดนาซี" ของพวกเขาอย่างต่อเนื่อง

ปูดินจะล่องล่เมิดเข้าไป "ในพระวิหาร" อย่างอหังการ
และอ้างสิทธิอำนาจฝ่ายจิตวิญญาณอย่างสมบูรณ์เหนือออร์ทอดอกซ์ยูเครน
ในความพยายามที่จะนำโครงสร้างคริสตจักรยูเครนทั้งหมดกลับมาอยู่ใต้อำนาจของมอสโกอีกครั้ง
โดยเรียกร้องให้ได้รับการยอมรับว่าเป็นประมุขฝ่ายจิตวิญญาณโดยชอบธรรมของโลกออร์ทอดอกซ์รัสเซีย

นี่คือภาพคู่ขนานที่ตรงกันทุกประการกับกรณีทิปโตเลมีเข้าไปในอภิสถูธิสถาน
ขณะที่อูสซียาห์คือเซเลนสกีผู้พยายามถวายเป็นเครื่องหอม การกบฏของทิปโตเลมีเกิดขึ้นในอภิสถูธิสถาน
และของอูสซียาห์เกิดขึ้นในทิปริสซูธิ กษัตริย์ฝ่ายใต้ผู้สืบทอดด้วยชัยชนะของ "พรมแดน"
ซึ่งยุติอำนาจตัวแทนของลัทธินาซี
แล้วจึงล่องล่เข้าไปในสถานที่ซึ่งเป็นของขอบเขตแห่งศาสนาแต่เพียงผู้เดียว
แล้วจะมีการถล่มลงอย่างยับยั้งโดยการทรงจัดเตรียม และปูดินจะหายไปจากฉากเหตุการณ์ (ดังที่ทิปโตเลมีที่
4 สิ้นพระชนม์ในปี 204 ก่อน ค.ศ.) หลังจากภาวะสูญญากาศทางอำนาจของ 'ระยะผู้สืบทอดที่อ่อนแอ'
กษัตริย์ฝ่ายเหนือจะกลับมาด้วยกำลังที่ยิ่งใหญ่กว่าและมีชัยในการรบแห่งปาเนียมสมัยใหม่ในข้อ 15

ลิปเจ็ด

ระยะเวลาลิปเจ็ดปีปรากฏขึ้นสามครั้งในประวัติศาสตร์
ซึ่งเป็นจุดที่สงครามแห่งราฟิอาและพาเนียมมาบรรจบรวมกัน เป็นบรรทัดซ้อนบรรทัด
ระยะเวลาลิปเจ็ดปีนับตั้งแต่กฤษฎีกาแห่งมิลาน
ซึ่งบัลลังก์ฝ่ายตะวันออกและฝ่ายตะวันตกของจักรวรรดิถูกรวบเข้าด้วยกันโดยการสมรส
จนถึงเวลาที่อาณาจักรถูกแบ่งแยกและหย่าขาดในปี 330 ระยะเวลาลิปเจ็ดปีนั้น ทั้งจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด
เป็นหลักหมายของช่วงเวลาเชิงพยากรณ์อีกสองช่วงที่เกี่ยวข้องกัน โดยเริ่มต้นกับเนโรในปี 64
ได้มีการกำหนดยุคแห่งการข่มเหง ซึ่งสิ้นสุดลงในประวัติศาสตร์ของคอนสแตนตินมหาราช
การเปลี่ยนผ่านจากยุคแห่งการข่มเหงของเนโรไปสู่การประนีประนอมซึ่งเป็นภาพแทนโดยคอนสแตนติน
ซีให้เห็นการเปลี่ยนผ่านจากคริสตจักรแห่งสเมอร์นาไปสู่คริสตจักรแห่งเปอร์กามอส ปี 313
และกฤษฎีกาแห่งมิลานซีถึงจุดสิ้นสุดของคริสตจักรแห่งสเมอร์นา และจุดสิ้นสุดของช่วงเวลาลิปเจ็ดปีคือปี 330
ซึ่งเป็นความสำเร็จครบถ้วนของคำพยากรณ์สามร้อยหกสิบปีในดาเนียล 11:24

เขาจะเข้าไปโดยสันติ แม้กระทั่งสุบรรดาสถานที่อุดมสมบูรณ์ที่สุดของมณฑลนั้น
และเขาจะกระทำสิ่งที่บรรพบุรุษของเขามีได้กระทำ หรือบรรพบุรุษก่อนหน้าบรรพบุรุษของเขามีได้กระทำ
เขาจะกระจายของริบ ของปลิ้น และทรัพย์สมบัติท่ามกลางพวกเขา เออ
เขาจะวางแผนอุบายของตนต่อที่มั่นทั้งหลาย แม้เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่ง ดาเนียล 11:24

สิบเจ็ดปีนับจาก ค.ศ. 313 และราชกฤษฎีกาแห่งมิลาน เริ่มต้นด้วยการสำเร็จตามคำพยากรณ์ประการหนึ่ง และสิ้นสุดลงที่การสำเร็จตามคำพยากรณ์อีกประการหนึ่ง การสำเร็จตามคำพยากรณ์ประการแรกซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นนั้น ระบุถึงการเปลี่ยนผ่านจากคริสตจักรแห่งสมิรนาไปสู่คริสตจักรแห่งเปอร์แกมอส และคำพยากรณ์ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งการสิ้นสุดของสิบเจ็ดปีนั้น ระบุถึงการแบ่งกรุงโรมออกเป็นโรมตะวันออกและโรมตะวันตก สิบเจ็ดปีนี้ถูกระบุโดยประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ มิใช่โดยคำประกาศสิบเจ็ดปีอย่างเจาะจงใด ๆ อัลฟาของการแบ่งคริสตจักรที่สองออกจากคริสตจักรที่สาม สอดคล้องกับการแบ่งจักรวรรดิออกเป็นตะวันออกและตะวันตก ณ การสำเร็จตามคำพยากรณ์แห่งเวลา 360 ปี คำพยากรณ์ทั้งสองประการนั้นสถาปนาช่วงเวลาสิบเจ็ดปี และจำเป็นต้องได้รับการสถาปนาให้เป็นช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ที่ขอบธรรมบนพื้นฐานแห่งพยานสองหรือสามปาก; หากสิบเจ็ดปีเป็นสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ที่ถูกต้อง.

พยานเหล่านั้นดำรงอยู่ในอีกช่วงระยะเวลา 250 ปีหนึ่ง ซึ่งเริ่มต้นขึ้นในปี 457 ก่อนคริสตกาล ในเวลานั้น คำพยากรณ์ 2,300 ปีแห่งดาเนียล 8:14 ได้เริ่มต้นขึ้น ปี 457 ก่อนคริสตกาลเป็นจุดเริ่มต้นเชิงพยากรณ์ และเป็นหลักหมายเชิงพยากรณ์ที่ได้รับการสถาปนาไว้แล้ว เมื่อนับต่อไปอีก 250 ปีในอนาคต ก็จะถึงปี 207 ก่อนคริสตกาล ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ในช่วงระหว่างยุทธการแห่งราฟิยา กับยุทธการแห่งพาเนียม ยุทธการแห่งราฟิยาและพาเนียมไม่อาจแยกออกจากกันได้ เพราะทั้งสองครั้งล้วนเป็นการศึกที่อันติโอคสมหาราชเข้าร่วม ตั้งแต่ยุทธการแห่งราฟิยาในปี 217 ก่อนคริสตกาล จนถึงยุทธการแห่งพาเนียมในปี 200 ก่อนคริสตกาล เป็นระยะเวลาสิบเจ็ดปี คำพยากรณ์ 2,300 ปีชี้ให้เห็นการเปลี่ยนยุคการทรงจัดการในตอนต้น เมื่อพระราชกฤษฎีกาฉบับที่สามได้ฟื้นฟูอิทธิพลแห่งชาติของยูดาห์ และในตอนปลายก็มีการเปลี่ยนยุคการทรงจัดการ เมื่อพระคริสต์ทรงย้ายจากอภิสุทธิสถานไปยังอภิสุทธิสถานยัง ปี 207 ก่อนคริสตกาลเป็นภาพแทนของการเปลี่ยนยุคการปกครองเหนือแผ่นดินยูเดีย จากการปกครองของอียิปต์ ไปสู่ยุคการปกครองของราชวงศ์เซลูซิดต่อแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ ยุคการควบคุมของราชวงศ์เซลูซิดต่อแผ่นดินอันรุ่งโรจน์นั้นก่อให้เกิดการกบฏของพวกแมกคาบีในปี 167 ก่อนคริสตกาล

ช่วงเวลาแห่งเนโรซึ่งยาวนาน 250 ปี สิ้นสุดลงพร้อมกับประวัติศาสตร์ของคอนสแตนตินมหาราช และช่วงเวลา 250 ปีที่สิ้นสุดลงระหว่างยุทธการทั้งสองนั้นคือประวัติศาสตร์ของอันติโอคสมหาราช ในยุทธการที่ราฟิยา ปโตเลมีที่ 4 ได้มีชัยเหนืออันติโอคสมหาราช และปโตเลมีทรงครองราชย์อยู่สิบเจ็ดปี ช่วงเวลา 250 ปีทั้งสองช่วงต่างก็มีช่วงเวลาอันจำเพาะเจาะจงสิบเจ็ดปีอยู่ภายใน ทั้งสองช่วงสิ้นสุดลงในประวัติศาสตร์ของผู้ปกครองซึ่งเป็นที่รู้จักในนาม "มหาราช" ช่วงเวลา 250 ปีทั้งสองเริ่มต้นที่หลักหมายเชิงพยากรณ์ที่ได้กำหนดไว้แล้ว และทั้งสองก็สิ้นสุดลงที่หลักหมายเชิงพยากรณ์ที่ได้กำหนดไว้แล้วเช่นกัน

สหรัฐอเมริกาเริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1776 และอีก 250 ปีต่อมา นำท่านมาถึงวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 2026 เมื่อโดนัลด์ ทรัมป์ ผู้ซึ่งเป็นที่รู้จักในฐานะผู้ที่แสวงหาจะทำให้อเมริกา "great" จะเฉลิมฉลอง 250 ปีนั้น ค.ศ. 2026 เช่นเดียวกับช่วง 250 ปีนับจาก 457 ก่อนคริสตกาล สิ้นสุดลงในท่ามกลางประวัติศาสตร์ของยุทธการสมัยใหม่แห่ง Raphia และ Panium ซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นสงครามยูเครนและสงครามโลกครั้งที่สาม รัชกาลของกษัตริย์ฟายใต้ ช่วงเวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรก และช่วงเวลาจากยุทธการ Raphia ถึง Panium ก่อให้เกิดช่วงเวลาสามช่วง ช่วงละสิบเจ็ดปี ซึ่งทั้งหมดเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์เดียวกัน

ช่วงเวลา 250 ปีสามช่วงมาบรรจบกันพร้อมกันทั้งหมดในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์เดียวกัน ช่วงเวลา 250 ปีทั้งสามนี้สถาปนาแนวความจริงเชิงพยากรณ์สามแนว พร้อมด้วยประวัติศาสตร์ที่สัมพันธ์กับโดเนลด์ ทรัมป์ ซึ่งได้รับการแทนความเป็นทั้ง Constantine the Great หรือ Antiochus the Great.

เส้นเวลาสามเส้นซึ่งมีระยะเวลา 250 ปี ให้ภาพประกอบของวาระสุดท้ายสามประการที่แตกต่างกัน แต่เกี่ยวพันกัน เส้นเวลาของเนโรรุประวัติศาสตร์แห่งการประนีประนอมเป็นเวลา 17 ปี ซึ่งสื่อถึงลักษณะเชิงพยากรณ์ของการก่อรูปของรูปเคารพของสัตว์ร้ายได้อย่างสมบูรณ์แบบ

“องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าอย่างชัดเจนว่า
รูปสัตว์ร้ายนั้นจะถูกจัดตั้งขึ้นก่อนที่เวลาการทดลองจะสิ้นสุดลง;
เพราะสิ่งนี้จะเป็บบททดสอบยิ่งใหญ่สำหรับประชากรของพระเจ้า
โดยที่ชะตากรรมนิรันดร์ของพวกเขาจะถูกตัดสินด้วยสิ่งนั้น
ตำแหน่งท่าทีของท่านเป็นความยุ่งเหยิงแห่งความไม่สอดคล้องกันจนมีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่จะถูกล่อลวง”

“ในวิวรณ์ บทที่ 13 เรื่องนี้ได้ถูกนำเสนอไว้อย่างชัดเจน [วิวรณ์ 13:11-17, อ้างไว้]”

“นี่คือการทดสอบที่ประชากรของพระเจ้าจะต้องเผชิญก่อนที่พวกเขาจะได้รับการประทับตรา
ทุกคนที่ได้พิสูจน์ความจงรักภักดีของตนต่อพระเจ้าโดยการถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์
และปฏิเสธที่จะยอมรับวันสะบาโตเทียมปลอม จะเข้าแถวอยู่ใต้ธงขององค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้าพระยะโฮวาห์ และจะได้รับตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์
ผู้ที่ยอมละทิ้งความจริงซึ่งมีต้นกำเนิดจากสวรรค์ และยอมรับวันสะบาโตวันอาทิตย์
จะได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย” Manuscript Releases, volume 15, 15.

รูปเคารพของสัตว์ร้ายนั้นคือการผสมกันของคริสตจักรกับรัฐ

โดยมีคริสตจักรเป็นฝ่ายควบคุมความสัมพันธ์นั้น

การประนีประนอมของคอนสแตนตินในการพยายามนำลัทธินอกศาสนามารวมเข้ากับศาสนาคริสต์

เป็นแบบอย่างคลาสสิกของการประนีประนอมในยุคสุดท้าย

“ในการเคลื่อนไหวที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนี้ในสหรัฐอเมริกา
เพื่อให้สถาบันและแบบแผนปฏิบัติของคริสตจักรได้รับการสนับสนุนจากรัฐนั้น
โปรเตสแตนต์ทั้งหลายกำลังดำเนินตามรอยของพวกนิยมสันตะปาปา ยิ่งกว่านั้น พวกเขา กำลังเปิดประตูให้
ระบอบสันตะปาปาคลับมาครอบครองอำนาจสูงสุดอีกครั้งหนึ่งในอเมริกาโปรเตสแตนต์
ซึ่งอำนาจนั้นนางได้สูญเสียไปแล้วในโลกเก่า
และสิ่งที่ทำให้การเคลื่อนไหวนี้มีความหมายสำคัญยิ่งขึ้นก็คือ
ข้อประสงค์หลักที่มุ่งหมายไว้คือการบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์ อันเป็นธรรมเนียมที่มีต้นกำเนิดจากโรม
และซึ่งโรมอ้างว่าเป็นเครื่องหมายแห่งอำนาจของตน
นั่นคือจิตวิญญาณของระบอบสันตะปาปา—จิตวิญญาณแห่งการคล้อยตามธรรมเนียมของโลก การเทิดทูน
นประเพณีของมนุษย์ให้อยู่เหนือพระบัญญัติของพระเจ้า—ซึ่งกำลังแทรกซึมเข้าสู่คริสตจักรโปรเตสแตนต์
และชักนำพวกเขาให้กระทำงานเดียวกันในการยกชูวันอาทิตย์
ซึ่งระบอบสันตะปาปาได้กระทำมาก่อนหน้าพวกเขาแล้ว”

“หากผู้อ่านประสงค์จะเข้าใจถึงบรรดากลไกที่จะถูกนำมาใช้ในการต่อสู้ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า
เขาก็เพียงแต่ต้องสืบตามบันทึกแห่งวิธีการที่โรมได้ใช้เพื่อจตุม่งหมายเดียวกันนั้นในยุคสมัยที่ผ่านมา หาก
เขาประสงค์จะรู้ว่าพวกคาทอลิกและโปรเตสแตนต์ที่ร่วมมือกันจะปฏิบัติต่อบรรดาผู้ที่ปฏิเสธหลักความเชื่อ
ของตนอย่างไร ก็ให้เขาดูจิตวิญญาณซึ่งโรมได้สำแดงต่อวันสะบาโตและต่อบรรดาผู้พิทักษ์วันนั้น”

“พระราชกฤษฎีกา สภาสังคายนาทั่วไป
และข้อบัญญัติของคริสตจักรซึ่งได้รับการคำนวณด้วยอำนาจฝ่ายโลก
เป็นขั้นตอนที่ทำให้เทศกาลของคนต่างศาสนาได้รับตำแหน่งอันทรงเกียรติในโลกคริสเตียน มาตราการสา
ารณะประการแรกที่บังคับให้ถือรักษาวินัยอาทิติยคือกฎหมายที่จักรพรรดิคอนสแตนตินทรงประกาศใช้
(ค.ศ. 321) พระราชกฤษฎีกานี้กำหนดให้ชาวเมืองหยุดพักใน ‘วันอันควรเคารพแห่งดวงอาทิตย์’
แต่อนุญาตให้ชาวชนบทดำเนินกิจกรรมทางเกษตรของตนต่อไปได้
แม้โดยแท้จริงแล้วจะเป็นกฎหมายแบบคนต่างศาสนา
แต่จักรพรรดิก็ทรงบังคับใช้ภายหลังจากที่ทรงยอมรับศาสนาคริสต์แต่เพียงในนาม” The Great
Controversy, 574.

ลำดับความคืบหน้าของการประนีประนอมซึ่งได้นำไปสู่ และจะนำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์อีกครั้งนั้น
ถูกเป็นภาพแทนด้วยช่วงระยะเวลาสิบเจ็ดปีตั้งแต่ ค.ศ. 313 ถึง 330 โดยมีกฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรกในปี
321 เป็นหลักหมายกึ่งกลางของประวัติศาสตร์นั้น ในตอนต้นมีการสมรสกันระหว่างตะวันออกกับตะวันตก
และในตอนปลายมีการหย่าร้างของตะวันออกกับตะวันตก

กฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรกเป็นหลักหมายตรงกลางซึ่งเป็นตัวแทนของการกบฏ
เช่นเดียวกับที่อักษรตัวที่สิบสามของอักษรฮีบรู
เมื่อมีอักษรตัวแรกหน้าและมีอักษรตัวที่ยี่สิบสองซึ่งเป็นตัวสุดท้ายของอักษรตามหลังอยู่
ก็ประกอบกันเป็นคำภาษาฮีบรูที่หมายถึงความจริง
การสมรสในตอนต้นและการหย่าร้างในตอนปลายระบุถึงอักษรอัลฟาซึ่งสอดคล้องกับอักษรโอเมกา
ช่วงระยะเวลาสองร้อยห้าสิบปีซึ่งเริ่มต้นด้วยเนโรมีลายเซ็นของพระคริสต์
และกล่าวถึงหัวข้อแห่งความจริงสำหรับกาลปัจจุบันในยุคสุดท้าย

ช่วงเวลา 250 ปีซึ่งเริ่มต้นในปี 457 ก่อนคริสตกาล เน้นย้ำถึงศิลปะแห่งรัฐซึ่งอันทีโอคสมหาราชเป็นผู้แทน
ขณะที่เขายืนอยู่ภายในช่วงเวลาสิบเจ็ดปีจากราฟิอาถึงพาเนียม เราเข้าใจสิ่งนี้เป็นศิลปะแห่งรัฐ เพราะในปี
457 ก่อนคริสตกาล คำพยากรณ์ 2,300 ปีก็ได้เริ่มต้นขึ้นด้วยเช่นกัน ช่วงเวลา 2,300
ปีคือแนวคำพยากรณ์ภายในที่กล่าวถึงพระราชกิจแห่งการไถ่ของพระเจ้า
ซึ่งสอดคล้องกับสัญลักษณ์ของศิลปะแห่งคริสตจักร ต่างจากช่วงเวลา 250 ปีที่เริ่มต้นด้วยเนโร
ช่วงเวลาเริ่มต้นในปี 457

ก่อนคริสตกาลกำลังกล่าวถึงบทบาททางการเมืองของประธานาธิบดีอเมริกันคนสุดท้าย
ผู้ซึ่งกำลังแสวงหาที่จะทำให้อเมริกาและต่อจากนั้นทั้งโลกกลับมายิ่งใหญ่อีกครั้ง
ขณะที่เขาส่งเสริมแนวคิดคาทอลิกอันผิดพลาดเรื่องยุคทองแห่งสันติสุขหนึ่งพันปี

ระยะเวลา 250 ปีของสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นสัตว์ร้ายจากแผ่นดินแห่งวิวรรณ์บทที่สิบสาม
บ่งชี้ถึงบทวารสานของอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ซึ่งสิ้นสุดลง ณ ที่ซึ่งมันได้เริ่มต้นขึ้น
คือท่ามกลางสงคราม ผู้มีชัยชนะในประวัติศาสตร์เป็นผู้กำหนดบันทึกแห่งประวัติศาสตร์ที่ได้รับการเก็บรักษาไว้
พรรคเดโมแครตซึ่งขับเคลื่อนด้วยพญานาคฝ่ายโลกาภิวัตน์ มองความอนาธิปไตยในปัจจุบันว่าเป็นการปฏิวัติ
และพรรครีพับลิกันซึ่งมีแต่คำพูดแต่ไร้การกระทำ มองประวัติศาสตร์ปัจจุบันนี้ว่าเป็นสงครามกลางเมือง
พรรคเดโมแครตเป็นตัวแทนของพญานาคแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์
และพรรครีพับลิกันได้รับการแทนภาพว่าเป็นโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทราม
หรือกล่าวตามถ้อยคำของยอห์นในวิวรรณ์บทที่สิบหกว่า พวกเขาคือผู้พยากรณ์เท็จ
สหรัฐอเมริกาเริ่มต้นด้วยสงครามแห่งการปฏิวัติ และยุติลงด้วยสงครามแห่งการปฏิวัติ
พรรครีพับลิกันเริ่มต้นขึ้นในสงครามกลางเมือง และยุติลงในสงครามกลางเมือง
พรรครีพับลิกันมองเห็นสงครามกลางเมืองที่พรรคเดโมแครตเรียกว่า การปฏิวัติ

หรัมป์ ในฐานะประธานาธิบดีรีพับลิกันคนสุดท้าย มีลักษณะเชิงพยากรณ์ของประธานาธิบดีรีพับลิกันคนแรก ผู้ซึ่งปรากฏขึ้นในประวัติศาสตร์ภายนอกของสงครามกลางเมือง สงครามกลางเมืองภายนอกของลินคอล์นยังเป็นประวัติศาสตร์ภายในของคำพยากรณ์ในอิสยาห์ บทที่เจ็ด ข้อแปด ซึ่งสิ้นสุดลงในปี 1863 อันเป็นปีเดียวกับประกาศเลิกทาส ความแตกต่างระหว่างสองพรรคเป็นหลักการเชิงพยากรณ์ที่สำคัญและเป็นรากฐาน หลักการนี้เริ่มต้นจากคาอินและอาเบล ซึ่งในสมัยของพระคริสต์มีตัวแทนคือพวกสะดูสีและพวกฟาริสี คือคาอินสองจำพวกที่จะฆ่าอาเบลหนึ่งคน

พวกฟาริสีและพวกสะดูสีเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ตกลงจะตรึงพระเมสสิยาห์ของตนบนกางเขน ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน แต่ก็มีความตกลงร่วมกันเหมือนกันนั่นเอง พวกฟาริสีอ้างว่าธำรงรักษารัฐธรรมนูญดี แต่หาได้ปฏิบัติตามไม่ เช่นเดียวกับพรรครีพับลิกัน พวกฟาริสีอ้างว่าธำรงรักษารัฐธรรมนูญดีอันเป็นของพระเจ้าแต่เดิม แต่กลับตีความรัฐธรรมนูญดีนั้นผ่านตรรกะอันลำเอียงของตนเอง รัฐธรรมนูญดีดั้งเดิมสำหรับพวกฟาริสีก็เปรียบได้กับรัฐธรรมนูญสำหรับพรรครีพับลิกัน คือรัฐธรรมนูญฉบับเดียวกับที่พวกเขาอ้างว่าสนับสนุน แต่หาได้สนับสนุนจริงไม่ พวกสะดูสีปฏิเสธฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า และแม้จะเป็นนิกายน้อยกว่าพวกฟาริสี พวกสะดูสีก็ควบคุมภูมิทัศน์ทางศาสนาและการเมืองของแคว้นยูเดียในสมัยของพระคริสต์ พรรคเดโมแครตเป็นพวกน้อยกว่าพรรครีพับลิกัน เล็กน้อยเสียจนต้องโกงเพื่อคงอำนาจไว้ แต่พวกเขาก็คงอำนาจไว้ได้จริง เพราะบรรดาผู้ต่อสู้ของพวกเขา ซึ่งอ้างว่าธำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมอันเสมอภาคสำหรับทุกคน กลับไม่กระทำการใดเลยเพื่อบังคับใช้หลักการแห่งกฎหมายที่ตนเองอ้างว่าธำรงรักษาอยู่

ไม่มีสิ่งใดใหม่ภายใต้ดวงอาทิตย์ และพรรคการเมืองสองพรรคในสหรัฐอเมริกาเป็นส่วนหนึ่งของภูมิทัศน์เชิงพยากรณ์ไม่ต่างจากพวกฟาริสีและพวกสะดูสี แน่นนอนว่ายังมีความสอดคล้องกันอีกมากตามแนวแห่งคำพยากรณ์นี้ แต่จะเป็นก็ต่อเมื่อท่านมองเห็นความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ของอำนาจอันไม่บริสุทธิ์ทั้งสอง ซึ่งแม้จะเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน ก็กลับรวมตัวกันเพื่อต่อต้านความบริสุทธิ์ แล้วท่านจึงจะเห็นโปโตเลมีและอัสซียาห์ในแสงสว่างที่ถูกต้อง กษัตริย์ฝ่ายใต้ทั้งสองต่างพยายามถวายเครื่องบูชา ณ พระวิหารเดียวกัน แต่โปโตเลมีจากอียิปต์เป็นตัวแทนของอำนาจมังกร—พรรคเดโมแครต ส่วนอัสซียาห์ในฐานะกษัตริย์แห่งยูเดีย เป็นผู้นำของแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ ซึ่งคือโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทราม หรือผู้พยากรณ์เท็จ—พรรครีพับลิกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างพญานาคกับผู้พยากรณ์เท็จนั้นได้รับการเป็นภาพแทนอย่างคลาสสิกที่ภูเขาคาร์เมล บนภูเขาเนิน อาหับเป็นภาพแทนของพญานาค และบรรดาผู้พยากรณ์ของพระบาอัลและอัชทาโรทของเยเซเบล เป็นภาพแทนของผู้พยากรณ์เท็จซึ่งยืนต่อต้านเอลียาห์ สัตว์ร้ายซึ่งคือเยเซเบลนั้นยังคงอยู่เบื้องหลังฉากในสามาเรีย พญานาคที่รวมเป็นหนึ่งกับผู้พยากรณ์เท็จยังได้รับการเป็นภาพแทนโดยการรวมตัวกันของโรมนอกศาสนากับพวกยิวที่กางเขน เช่นเดียวกับที่จะเป็นการรวมตัวกันของพรรคเดโมแครตและพรรครีพับลิกัน ณ กฎหมายวันอาทิตย์ องค์ประกอบของอำนาจที่รวมเป็นหนึ่งได้รับการเป็นภาพแทนโดยพรรคเดโมแครตและพรรครีพับลิกันภายในเขาแบบรีพับลิกันของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน อำนาจทางการเมืองอันธรรมทั้งสองนั้นได้รับการเป็นภาพแทนโดยคาอิน และสายของอาเบลก็มีการแบ่งออกเป็นสองส่วนเช่นกัน

สายของอาเบล ซึ่งเมื่อเทียบกับสายภายนอกของคาอินแล้วเป็นสายภายใน และถูกแทนโดยหญิงพรหมจารีสองจำพวก ความก้าวหน้าของเขาแห่งโปรเตสแตนต์ของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน

ซึ่งคือสหรัฐอเมริกา

ถูกแทนโดยลำดับของการชำระล้างทางศาสนาหลายครั้งที่เริ่มต้นกับคริสตจักรแห่งเมืองชาร์ดิสในปี 1798 เมื่อสหรัฐอเมริกาได้กลายเป็นอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ ชาร์ดิสเป็นคริสตจักรที่มีชื่ออ้างว่ามีชีวิตอยู่ แต่แท้จริงแล้วตายแล้ว เมื่อถึงปี 1798 นิกายนิกายโปรเตสแตนต์ซึ่งได้แยกตัวออกจากคริสตจักรของสันตะปาปา ก็กำลังหวนกลับไปยังกรุงโรมแล้ว เป็นครั้งแรกที่คริสเตียนถูกเรียกว่า "คริสเตียน" ที่เมืองอันโทโอ๊ก

"ที่เมืองอันโทโอ๊กนี้เอง เหล่าสาวกได้ถูกเรียกว่า 'คริสเตียน' เป็นครั้งแรก ชื่อนี้ถูกตั้งให้แก่พวกเขา เพราะพระคริสต์ทรงเป็นสาระสำคัญแห่งการเทศนา คำสั่งสอน และการสนทนาของพวกเขาอยู่เสมอ พวกเขาเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นในช่วงวันแห่งพันธกิจของพระองค์บนแผ่นดินโลกครั้งแล้วครั้งเล่า เมื่อเหล่าสาวกได้รับพระพรจากการทรงสถิตอยู่ด้วยพระองค์เองอย่างใกล้ชิด พวกเขากล่าวถึงคำสั่งสอนและการอัศจรรย์แห่งการรักษาโรคของพระองค์อย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ด้วยริมฝีปากอันสิ้นระริกและดวงตาอาบน้ำตา พวกเขาพูดถึงความทุกข์ระทมของพระองค์ในสวน การทรยศต่อพระองค์ การพิฆาต และ การประหารชีวิตพระองค์ ตลอดจนความอดกลั้นและความถ่อมพระองค์ที่พระองค์ได้ทรงอดทนต่อการดูหมิ่นและการทรมานซึ่งศัตรูทั้งหลายได้กระทำต่อพระองค์ และพระกรุณาอันประดุจพระเจ้าที่พระองค์ได้ทรงอธิษฐานเพื่อบรรดาผู้ที่ข่มเหงพระองค์ การฟื้นคืนพระชนม์ และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระองค์ และพระราชกิจของพระองค์ในสวรรค์ในฐานะองค์ผู้ไกล่เกลี่ยเพื่อมนุษย์ที่ตกอยู่ในบาป เป็นหัวข้อที่พวกเขาชื่นชมยินดีที่จะกล่าวถึงอยู่เสมอ เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่บรรดาคนต่างศาสนาจะเรียกพวกเขาว่า 'คริสเตียน' เพราะพวกเขาประกาศพระคริสต์และถวายคำอธิษฐานต่อพระเจ้าผ่านทางพระองค์"

"พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานนามคริสเตียนแก่พวกเขา นี่เป็นนามแห่งกษัตริย์ ซึ่งประทานแก่ทุกคนที่ผูกพันตนเองไว้กับพระคริสต์ ยากอบได้เขียนถึงนามนี้ในเวลาต่อมาว่า 'คนมึงมีมิได้ข่มเหงท่านทั้งหลาย และลากท่านไปต่อหน้าบัลลังก์ที่พิพากษาหรือ? เขามีได้หมิ่นประมาทพระนามอันมีค่าอันซึ่งท่านทั้งหลายได้รับการเรียกตามหรือ?' ยากอบ 2:6, 7 และเปโตรประกาศว่า 'ถ้าผู้ใดทนทุกข์ในฐานะคริสเตียน ก็อย่าให้ผู้นั้นมีความละอาย แต่จงให้เขาถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าเพราะเหตุนี้' 'ถ้าท่านทั้งหลายถูกเยาะเย้ยเพราะพระนามของพระคริสต์ ท่านก็เป็นสุข เพราะว่าพระวิญญูญาณแห่งพระสิริและของพระเจ้าทรงสถิตอยู่เหนือท่านทั้งหลาย' 1 เปโตร 4:16, 14" กิจการของอัครทูต, 157.

คริสตจักรแห่งเอเฟซัสได้รับนามว่า "คริสเตียน" ซึ่งนำไปสู่คริสตจักรที่ถูกข่มเหงแห่งสมเมอร์นา ต่อจากนั้นจึงเป็นคริสตจักรแห่งการประนีประนอมในประวัติศาสตร์ของเปอร์แกมอส เมื่ออำนาจสันตะปาปาขึ้นครองบัลลังก์ การแยกออกได้ระบุให้เห็นว่าคริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้าเป็นคริสตจักรในถิ่นทุรกันดาร คริสตจักรโรมันคือยาคิธา เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาในถิ่นทุรกันดารหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี คริสตจักรแห่งโปรเตสแตนต์ก็ได้อุบัติขึ้น และนับจากจุดนั้นเป็นต้นมา เขาแห่งโปรเตสแตนต์ก็ถูกแทนภาพด้วยลำดับแห่งการทดสอบและการชำระให้บริสุทธิ์โดยพระเจ้า

ลัทธิโปรเตสแตนต์เริ่มต้นขึ้นเมื่อมาร์ติน ลูเทอร์ ตอกข้อเสนอ 95 ประการของเขาไว้บนประตูในปี 1517 และ "23" ปีต่อมาในปี 1540 คณะเยสุอิตก็ได้เริ่มต้นขึ้น ในปี 2013 การนำเสนอครั้งที่ 95 และเป็นครั้งสุดท้ายของ Habakkuk's Tables ถูกตอกไว้ที่ประตู และในวันที่ 13 มีนาคม 2013 สมเด็จพระสันตะปาปาเยสุอิตองค์แรกก็ได้รับการสถาปนา มาร์ติน ลูเทอร์ ถูกตัดขาดจากศาสนจักรในประวัติศาสตร์เดียวกันนั้นโดยพระสันตะปาปาลีโอ ช่างน่าครุ่นคิด...

ในปี 1798 คริสตจักรแห่งซาร์ดิเนียอ้างว่ายึดถือนามว่า "โปรเตสแตนต์" แต่โดยการหวนกลับไปสู่โรม พวกเขาที่กำลังล้มเหลวในการธำรงรักษานามของตนอยู่แล้ว เมื่อแอดเวนติสต์แบบมิลเลอร์ไรต์รับคบเพลิงแห่งโปรเตสแตนต์ในปี 1844 พวกเขาเป็นตัวแทนแห่งการตักเตือนต่อเยโรโบอัม กษัตริย์องค์แรกของอิสราเอล คนชาติซึ่งมีสายโลหิตเป็นเครือญาติกับเผ่ายูดาห์ ที่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทับพระวิหารของพระองค์ไว้ เยโรโบอัมได้สถาปนาของปลอมขึ้น โดยอาศัยศาสนาซึ่งเป็นตัวแทนแห่งพันธนาการในอดีตของชาติของเขา เขาได้กระทำซ้ำการกบฏอันเป็นรากฐานของอาโรน ด้วยการตั้งรูปเคารพแห่งสัตว์ร้ายขึ้น พร้อมด้วยนัยสำคัญเชิงพยากรณ์ทั้งสี่ที่สัมพันธ์กับเรื่องราวในนั้น แต่ในการนมัสการวันอาทิตย์ของเขา แอดเวนติสต์แบบมิลเลอร์ไรต์ได้ตักเตือนการที่เขาไม่เต็มใจจะดำเนินการซึ่งนำการนมัสการอันแท้จริงต่อไปยังสถานนมัสการบริสุทธิ์ที่ซึ่งพระเจ้าทรงสถิตอยู่ เยโรโบอัมต้องการให้จุดศูนย์กลางของการนมัสการอยู่ที่เบธเอลและदान ซึ่งเป็นภาพแทนของบรรดาผู้มาจากซาร์ดิเนียในปี 1844 ผู้ซึ่งปฏิเสธที่จะติดตามพระคริสต์เข้าไปสู่ห้องอภิสุทธิสถาน

ลัทธิแอดเวนติสต์แบบมิลเลอร์ไรต์ได้เลือกที่จะหวนกลับไปสู่ศาสนาของกรุงโรม และรับเอาข้อโต้แย้งทางหลักคำสอนของคนเหล่านั้นเอง—ผู้ซึ่งเพิ่งถูกเปิดโปงว่าเป็นผู้พยากรณ์เท็จโดยการปฏิเสธข่าวสารของมิลเลอร์—มาเป็นครุต้นแบบทางเทววิทยาของตน

เพื่อใช้เป็นเหตุผลสนับสนุนการปฏิเสธข่าวสารแห่งคำพยากรณ์เรื่องเจ็ดกาลเวลา

ลัทธิแอดเวนติสต์แบบมิลเลอร์ไรต์ เช่นเดียวกับผู้พยากรณ์ที่ไม่เชื่อฟัง

ได้เลือกทางของตนเองแทนที่จะดำเนินตามการทรงนำของพระเจ้า หนทางที่ผู้โง่เขลาเลือกในบททดสอบและการชำระแค้นระหว่างหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาและหญิงพรหมจารีที่โง่เขลาทั้งปวง

นับตั้งแต่การปฏิรูปโปรเตสแตนต์เป็นต้นมาในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์

คือหนทางที่หวนกลับไปสู่การนมัสการแผ่นดินซึ่งท่านได้ถูกช่วยให้พ้นออกมาแล้ว และดังที่เขากล่าวกันว่า

"ถนนทุกสายมุ่งสู่กรุงโรม" ทุกสายยกเว้นทางเก่าแก่ของเยเรมีย์

การปฏิรูปศาสนาของโปรเตสแตนต์ได้ถูกทำให้เห็นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าโดยการที่โมเสสกลับไปยังอียิปต์เพื่อจะนำประชากรของพระเจ้าเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญา เมื่อออกจากแผ่นดินแห่งการเป็นเชลยแล้ว

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์จะประทานพระบัญญัติของพระองค์แก่ประชากรที่ทรงเลือกสรรไว้ของพระองค์

ในแนวเส้นของโมเสสและการปฏิรูปศาสนาของโปรเตสแตนต์

การกบฏได้ปรากฏออกมาทันทีภายหลังการช่วยกู้ พระเจ้าทรงทดลองซาร์ดิเนีย

คือประชากรที่อ้างว่าตนมีชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่กลับตายแล้วในเวลาที่เขาสารของวิลเลียม มิลเลอร์มาถึง

การชำระให้บริสุทธิ์สองครั้งได้เกิดขึ้นในปี 1844; ครั้งแรกคือการชำระคริสตจักรแห่งซาร์ดิเนีย

ผู้ซึ่งอ้างว่าตนเป็นโปรเตสแตนต์ แต่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าตาย;

แล้วในปีเดียวกันนั้นพวกมิลเลอร์ไรต์ก็ได้รับการชำระด้วยเช่นกัน

เป็นการทำให้คำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นสำเร็จครบถ้วน

พรรคเดโมแครตและพรรครีพับลิกันเป็นตัวแทนของชนชั้นทางการเมืองสองฝ่าย

ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วประกอบขึ้นเป็นเขารีพับลิกันบนสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลกในวิวรณ์บทที่สิบสาม

หญิงพรหมจารีมีปัญญาและหญิงพรหมจารีโง่เขลาเป็นชนชั้นทางศาสนาสองฝ่าย

ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วประกอบขึ้นเป็นเขาโปรเตสแตนต์บนสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลก

หญิงพรหมจารีมีปัญญาครอบครองนามแรกที่ได้ถูกประทาน ณ เมืองอันที่โอ๊ก

หญิงพรหมจารีมีปัญญาเป็นคริสเตียน แต่พวกเธอก็เป็นชาวฟีลาเดลเฟียด้วย

ผู้ซึ่งมีพระสัญญาว่าจะได้รับนามหนึ่ง.

ผู้ใดมีชัย เราจะกระทำให้ผู้นั้นเป็นเสาในพระวิหารแห่งพระเจ้าของเรา และเขาจะไม่ออกไปจากที่นั้นอีกเลย และเราจะจารึกพระนามแห่งพระเจ้าของเราไว้บนผู้นั้น และจารึกนามแห่งนครของพระเจ้าของเรา คือเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะจารึกนามใหม่ของเราไว้บนผู้นั้น
วิวรณ์ 3:12

ครั้งแรกที่พระเจ้าทรงเรียกประชากรของพระองค์ว่า "คริสเตียน" คือที่เมืองอันติโอก และประวัติศาสตร์ที่ขบวนการเลาดีเซียของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเปลี่ยนไปเป็นขบวนการฟีลาเดลเฟียของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ก็เป็นประวัติศาสตร์ของอันติโอกุสมหาราชด้วย ผู้ซึ่งเมืองอันติโอกได้รับการตั้งชื่อตามท่าน และผู้ซึ่งถูกนำเสนอไว้ ณ จุดสิ้นสุดของช่วงเวลาสองร้อยห้าสิบปีระหว่างยุทธการแห่งราเพียกับพาเนียม เราจะกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป